

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 5. april 2013
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Jean Elisabeth Hørdum
Sagsnr.: 2013-0037-0033
Dok.: 719206

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 29 (L 141), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 12. marts 2013. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Tom Behnke (KF).

Morten Bødskov

/

Freja Sine Thorsboe

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 29 (L 141) fra Folketingets Retsudvalg:

”I lovforslaget lægges der op til, at muligheden for at give tiltalefrafald i sager om en ung persons frivillige seksuelle forhold til et barn på 12-14 år præciseres i en bekendtgørelse, som udstedes i medfør af retsplejelovens regler om tiltalefrafald, men hvorfor ikke skrive direkte i straffeloven, at det er straffrit?”

Svar:

Justitsministeriet kan henvise til pkt. 5.2.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger, hvor Straffelovrådets overvejelser om dette spørgsmål er gengivet således:

”Formålet med forbuddet mod seksuelt forhold til et barn under 15 år er at beskytte børn mod uønskede eller skadelige seksuelle forhold. Forbuddet rammer imidlertid på grund af sin absolutte karakter også eventuelle af barnet ønskede seksuelle forhold, der heller ikke fra et samfundsmæssigt synspunkt kan anses som skadelige for barnet.

Straffelovrådet finder imidlertid, at der ikke er behov for en regel om straffrihed eller mulighed for strafborthold for seksuelle forhold til børn under 15 år, hvor parterne har været omtrent jævnbyrdige i alder og udvikling.

Straffelovrådet lægger i den forbindelse for det første vægt på, at den kriminelle lavalder er 15 år, hvilket indebærer, at alle seksuelle forhold mellem to børn, som begge er under 15 år, er straffri for børnene, allerede fordi de er under den kriminelle lavalder.

Straffelovrådet lægger dernæst vægt på, at anklagemyndigheden gennem en meget lang årrække har fulgt den praksis at meddele tiltalefrafald uden vilkår i visse sager om en ung persons fuldt frivillige seksuelle forhold til en 12-14-årig. Et tiltalefrafald uden vilkår er den mindst tænkelige sanktion, og et tiltalefrafald uden vilkår fremgår ikke af straffeattester, heller ikke børneattester.

Straffelovrådet finder imidlertid, at det vil være hensigtsmæssigt at give denne lempelige sanktionspraksis en støtte i form af en bekendtgørelse udstedt i medfør af retsplejelovens regler om tiltalefrafald. Efter Straffelovrådets opfattelse er anklagemyndighedens praksis med hensyn til tiltalefrafald på dette område således af så væsentlig betydning for borgerne, at oplysninger om denne praksis bør gøres offentlig tilgængelig på en mere sammenfattende og dækkende måde, end det sker i dag.

Straffelovrådet tilføjer, at en bekendtgørelse udstedt i medfør af retsplejelovens regler om tiltalefrafald vil give mulighed for, at domstolene i sager, hvor der rejses tiltale, efter den almindelige regel i straffelovens § 83 om strafnedsættelse og strafbortfald under tilsvarende formildende omstændigheder som angivet i bekendtgørelsen vedrørende tiltalefrafald afgør sagen med et strafbortfald.”

Som det fremgår af pkt. 5.2.12 i lovforslagets almindelige bemærkninger, er Justitsministeriet enig i Straffelovrådets overvejelser, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed.